

Lea Tuulikki Niskala

Tunnelmatreffit

Kirjoitellen ja tunnelmoiden

Tunnelmatreffien lumoissa

TOTEUTUS:

**Valokuvat
Suunnittelu
Kirjoitukset
Toteutus**

Yhteistyönä: Rea Seeck ja Lea Tuulikki Niskala

Kirjat 2017

Runot

Lapin kutsu

Onnelliset Aamut

Puuhailut keittiössä

Kantarelli metsänherkku

Muut

Tassunjäljet lumessa

Nappijuttu

Sisällysluettelo ja Tunnelmatreffipaikat

Vuosi 2010

Tunnelmatreffien tausta ja aloitus

Tammikuu Helsinki, Nikolai 2 Ravintola

Helmikuu Helsinki, Virgin oil ravintola

Maaliskuu Lahti, Ravintola Martina

Huhtikuu Rusutjärven mökillä Lean luona

Toukokuu Långholmen, Sipoo

Kesäkuu Tallinna Paadissa

Heinäkuu Långholmen Wildwind

Elokuu Haarajoki, Lean luona

Syyskuu Tallinna, Centralbox

Lokakuu Helsinki, Santa Fe Restaurant

Marraskuu Haarajoki, Lean olohuoneessa

Joulukuu Laivalla, Superstar Helsinki-Tallinna

Vuosi 2011

Tammikuu Superstar, Tallinna - Helsinki

Helmikuu Haarajoki, Lean luona

Maaliskuu Lean luona Tuusulassa

Huhtikuu Superstar, Tallinna - Helsinki

Toukokuu Haarajoki (kota)
Kesäkuu Långholmen (saaren kallioilla)
Heinäkuu Långholmen (saunassa)
Elokuu Långholmen (Wildwind-veneessä)
Syyskuu Långholmen (saaren mökissä)
Lokakuu Tallinna, automatkalla kohti Vergiä
Marraskuu Rean luona Tuusulassa
Joulukuu Tallinna, Juhkentali

Vuosi 2012

Tammikuu Tallinna (Juhkentali)
Helmikuu Haarajoki (olohuone)
Maaliskuu Tallinna (Juhkentali)
Huhtikuu Långholmen (mökissä)
Toukokuu Rean mökillä Mustiolla (Finas uuden kallioilla)
Kesäkuu Långholmen (Wildwind veneessä)
Heinäkuu Lentokoneessa kohti Vilnaa, Liettuaan
Elokuu Mustion linnan piha-alueella
Syyskuu Långholmen (Wildwind veneessä)
Lokakuu Tallinna Juhkentali
Marraskuu Haarajoki, Lean luona
Joulukuu Tallinna Juhkentali

Vuosi 2013

Tammikuu, Haarajoki-Helsinki, Sport Academy Grill Bar

Helmikuu, Haarajoella, Lean luona

Maaliskuu Haarajolla Lean luona, Naisten päivä

Huhtikuu Haarajoki Lean luona

Toukokuu Tallinna Nigyliste taidemuseon edessä penkillä

Kesäkuu Långholmen, Juhannusaatto

Heinäkuu Tallinna, Juhkentali

Elokuu Långholmen, Insania

Syyskuu Långholmen, saaren kallioilla

Lokakuu Tallinna, Juhkentali

Marraskuu Teneriffa, hotelli Parqede paz, aurinkotuoleissa

Joulukuu Tallinna, Stockmann-tavaratalon kahviossa

Vuosi 2014

Tammikuu Tallinna, Juhkentali

Helmikuu Kerava, Onnellinen kana-ravintolassa

Maaliskuu Rean kotona Tuusulassa

Huhtikuu Kerava, Onnellinen kana ravintola

Toukokuu Långholmen, Wildwind veneessä

Kesäkuu Långholmen, Insania veneessä

Heinäkuu Tallinna, Centralbox

Elokuu Haarajoki, Lean kotona
Syyskuu Rean kotona Tuusulassa
Lokakuu Rean kotona Tuusulassa
Marraskuu Haarajoki, Lean kotona
Joulukuu Tallinna, Juhkentali

Vuosi 2015

Tammikuu Kerava, Onnellinen kana ravintola
Helmikuu Rean luona Tuusulassa
Maaliskuu Haarajoki, Lean luona
Huhtikuu Långholmen, mökki
Toukokuu Suomenniemi, Vierasmökissä
Syyskuu Tallinna, Centralbox
Lokakuu Tuusula, Rean luona
Marraskuu Kerava, Onnellinen kana-ravintola

Vuosi 2016

Tammikuu Haarajoki, Lean luona
Helmikuu Haarajoki, Lean luona
Maaliskuu Haarajoki, Lean luona
Huhtikuu Långholmen, Wildwind-veneessä
Toukokuu Tallinnassa puiston penkillä
Syyskuu keskeytämme Nappinäyttelyn ajaksi

Vuosi 2017

Tammikuu Tuusula, Rean luona

Helmikuu Haarajoki, Lean luona

Maaliskuu viestitellään

Huhtikuu Haarajoella Lean luona, Tunnelmatreffit
päättyy

TUNNELMATREFFIT VUONNA 2010

Tunnelmatreffien tausta

Taustalla on Rea Seeckin saama idea kirjoituskursseilla. Rea ehdotti, että tapailisimme säännöllisin väliajoin kirjoittamisen merkeissä. Tapaamisten nimeksi Rea ehdotti Tunnelmatreffit ja niinpä sitten tämä nimi hyväksyttiin yhteistuumin tälle tapahtumalle. Päätimme myöskin, että molemmat kirjoitamme kirjaa.

Tarkoituksena on soveltaa ideaa siten, että tapaamme kerran kuussa jossakin, kodin ulkopuolella rauhaisassa paikassa noin pariaksi tunniksi syvennymme omiin aiheisiimme. Kirjoitamme kumpikin ensin omissa oloissamme noin 20 minuuttia ja kun tekstiä on syntynyt tarpeeksi, pidämme tauon ja luemme tekstin vuorotellen toisillemme. Saatamme jatkaa vielä toiset 20 minuuttia. Sen jälkeen oponnoimme ja annamme palautetta sekä mahdollisesti mieleen tulevia ideoita aiheeseen liittyen. Tästä voi saada uutta ajateltavaa sekä voi lisätä tai muuttaa juonta ja sisältöä teksteihin. Kyseessä ei ole arvosteleva palaute, vaan antaa pohjaa ja auttaa saamaan aiheeseen lisäystä.

Näin voi syntyä uusia ideoita omin ehdoin ja omalla tyyllillä sisällön ja aiheen käsittelyyn. Samalla opimme toinen toisiltamme asioita ja opastamme toisiamme ulkopuolisen

ihmisen näkökulmasta. Jaamme toisillemme tietoa ja taitoa kirjoittamisen vaikealla, mutta antoisalla saralla. Treffeihin kuuluu myös treffipaikan hakeminen ja sopiminen missä ja milloin tavataan.

Tunnelmatreffien aloitus ja tarvikkeet

Mukaan otetaan kirjoitusvälineet, eväät ja kamerakin on hyvä olla mukana. Mikäli paikka on sellainen, jossa voi syödä, tilaamme jotakin maukasta. Matkassa pitää olla myös paljon hyvää mieltä. Tämän tarinan pitäisi valaista lukijaa ymmärtämään tapaamisten tarkoitus. Yhdessä on mukavaa kirjoitella ja ideat ja aiheet sytyttävät synnyttämään tekstiä.

Näissä tapaamisissa on mukana kaksi henkilöä Rea Seeck ja Lea Niskala. Tapaamisista kirjaamme ylös paikan ja tunnelmat sekä ajankohdan. Tunnelmista ja tapaamisista kertoo ja kirjaa muistiin Lea, sisältö mietitään kuitenkin yhdessä ja molempien tunnelmat ja havainnot tulevat kuvatuiksi.

'Minne lähdetään? Helsingin asemalla Rea alkoi jo ihmetellä, mihin olin häntä viemässä. Kävelimme kauppatorin rantaan ja arvuuttelin, että mihinkä tästä sitten seuraavaksi luulet, että mennään.

Kävelimme kohti rantaa ja Realle oli suuri yllätys, kun suuntasimme kauppatorille, ja sen laiturissa olevan laivan viereen ja siitä ohjasin Rean suoraan laivan kannelle ja astuimme sisälle sen avonaisesta ovesta. Kyseessä on hyvin vanha laiva. Tiesin tästä, koska olimme mieheni kanssa joulun alla käyneet nauttimassa täällä jouluglögit. Mielestäni tämä on hyvin tunnelmallinen paikka.

Tammikuu 10.1.2010 Helsinki klo 13.13

Ravintolalaiva Nikolai II

Etsimme pöydän, johon voimme levittäytyä kirjoitustarpeinemme. Tarjoilija tuli luoksemme. Kysyimme häneltä, sopiiko, että kirjoittelemme tässä jonkin aikaa ja saimme luvan. Tilasimme lohileivät ja kahvin alkajaisiksi. Ruokana tarjolla oli kasvishernekeitto. Tämä sopi hyvin, koska Rea ei syö lihaa eettisistä syistä.

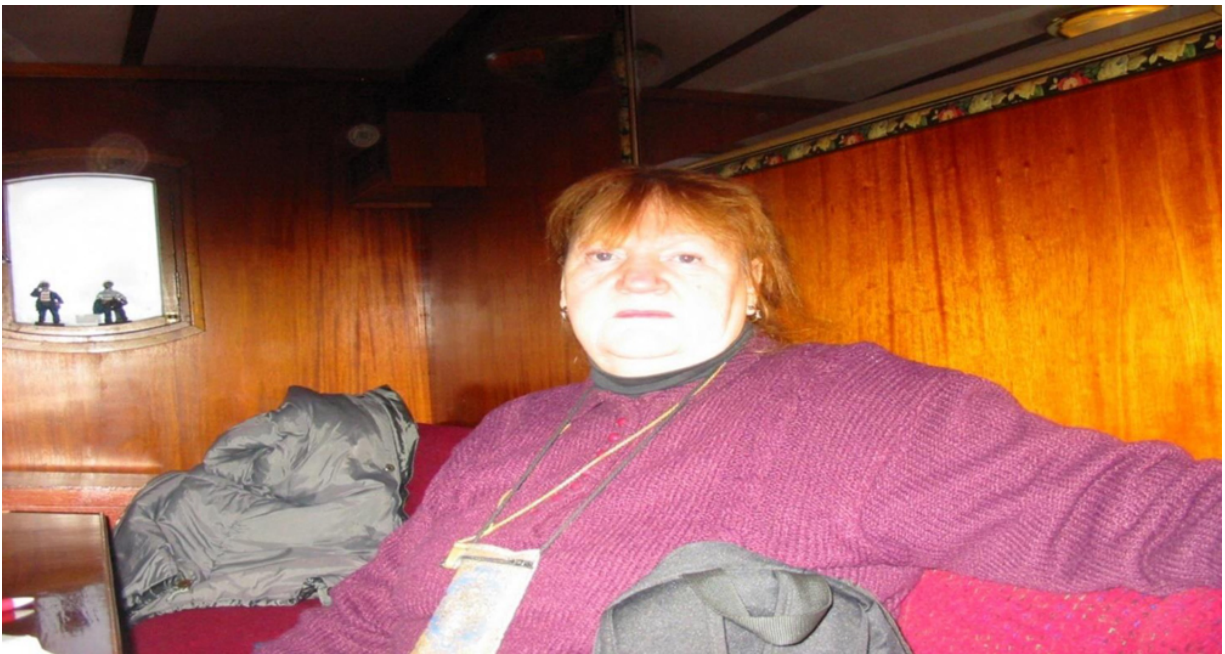
Keräämme rohkeutta

Meillä on nyt paljon keskusteltavaa. Ensin kirjoittelen vähän näistä aloitusvaiheista. Mietimme kumpikin, millaiset suunnitelmat meillä kummallakin on. Kirjaahan olemme

suunnitelleet tekevämme. Tästä meidän pitäisi aloittaa ja kirjan aiheetkin ovat selvillä hetken mietinnän jälkeen. Rohkeutta vain nyt aloittamiseen tarvitaan ja minä kaipaun uskallusta heittäytyä täysin tuntemattomalle alueelle. Pohdimme nyt sitä, miten tästä jatkamme.

Tästä kaikki alkaa

Olemme aloittamassa kirjoittamista, Rea kirjoittaa rakkausromaanin ja minä kirjoitan muistelmia. Molemmilla on omat aiheet. Rean aiheena on rakkaus ja minulla aihe käsittelee omien koirien kanssa elämistä sekä koirista ja niiden tempauksista.

Epäilen vain, mitä mahdan enää muistaa, kun meillä ei ole ollut koiria enää moneen vuoteen. Ainahan voi kuitenkin yrittää palauttaa mieleen monen vuoden takaisia tapahtumia. Aikahan usein kultaa muistot, joten tämä on hyvin mieluinen aihe ja on mukava muistella menneitä. Molemmilla on paperit, vihot ja kynät valmiina pöydällä. Tästä aloitetaan.

Kirjoittamista ja tunnelmia

Ruokaa odotellessa, aloitamme vähitellen aiheiden käsittelyn ja kirjoittamisen. Ensimmäinen istuntomme alkoi, Nikolai II:sen takaosassa. Kynttilän valossa, Rea huopaan kääriytyneenä tunnelmoi omaa kirjaansa, minä omaani musiikin soidessa taustalla. Realla oli mukana myös tunnelman kohottajaksi kaksi kiveä, jotka asetimme pöydälle. Paikalla oli kansainvälistä puheensorinaa, Saimme ystävällisen ja ymmärtäväisen palvelun. Söimme lämpöisen hernepapukeiton, lohivoileivät ja tavalliset leivät sekä jälkiruokana herkulliset omenapiirakat kahvin kanssa.

Laivan äänet, keinahtelu ja nitinä, kuulosti kuin se huokailisi ja hengittäisi tässä talvisessa maisemassa. Esineistö kertoi omalla omituisella tavallaan tämän laivan historiasta. Se on toiminut monenlaisissa tehtävissä, myös merentutkimusaluksena. Se on rakennettu 1903 ja se on yli satavuotta vanha. Laivan historia on ollut tapahtumia täynnä ja ikäkin kertoo, että eri aikakaudet ovat muokanneet sen sisustuksen muotoa käyttötarpeen mukaan.

Aiheiden valinta ja kirjan aloitus

On tietysti helppoa sanoa kirjoittavansa kirjan, mutta aiheen valinta voi joskus olla yllättävän vaikeaa. Se miten aikoo aiheen käsittelyn aloittaa, mitä henkilöille tulee kirjan edetessä tapahtumaan. On hyvä, jos aihe on tuttu, mutta kannattaa henkilöistä miettiä, minkä ikäisiä ja mille aikakaudelle tapahtumat sijoittuvat. Toisaalta muistelmissa pitäisi saada asiat kulkemaan oikeassa aikajärjestyksessä. Aloitettaessa voisi miettiä, voiko laatia jonkin asiarunon jota noudattelee. Kuka ties

ei? Silloin pitää antaa asioiden kehittyä tuntemusten mukaan.

Keskustelimme innokkaasti ja luimme kirjoittamamme tekstit, sekä tunnelmoimme, jopa kynelehdimme hieman muistojen tuodessa mieleen kaikenlaista koettua. "Tunnelmatreffit" on nyt totta, ensimmäinen sellainen. Ulkona ripottelee lunta, on pakkasta ja laivan ikkunat huurtuvat. Lämpöinen ilmapiiri valtasi meidät ja se ympäröi meitä koko ajan. Ilta alkoi hämärtyä, kun poistuimme laivasta ja kävelimme takaisin junalle, jutellen niitä näitä. Rea jäi pois junasta Keravalla ja minä Haarajoella. Ensimmäiset "Treffit" ovat ohi. Maisema on kauniin talvinen ja puut ovat valkean huurun peitossa.

Helmikuu

14.2.2010 Ystävänäpäivä

Lähtö Helsinkiin junalla klo 14.50

Sää: Leuto - 5 astetta, lunta kuitenkin 60 cm - 1 m paikoin. Nyt on Runsaslumisoin talvi pitkiin aikoihin.

Helsingissä ystävän päivän vietossa

Tänään suuntaamme Helsinkiin, minä astun junaan Haarajoen asemalta, mutta Rea oli ollut vene-messuilla ja sehän on perinteisesti kevään alkamisen merkki. Hän seisoj odottelemassa asemalla. Etsimme nyt ensimmäiseksi ruokapaikan ja suuntasimme *Mannerheimintie 5, Virgin Oil Oy* nimiseen ravintolaan. Paikka tuntui olevan varsin suosittu, koska vapaita paikkoja ei juuri ollut, mutta tuurilla saimme kahden hengen pöydän keskellä salia. Kirjoituspaikkaa ei tästä voinut ajatella. Olimme molemmat nälkäisiä, joten teimme tilauksen heti, kun saimme vinkattua tarjoilijan luoksemme. Rean tilaus oli tomaattirisotto ja vuohen juustoa. Omani oli kanaa valkosipuliperunoita ja vuohenjuustoa. Söimme hyvällä

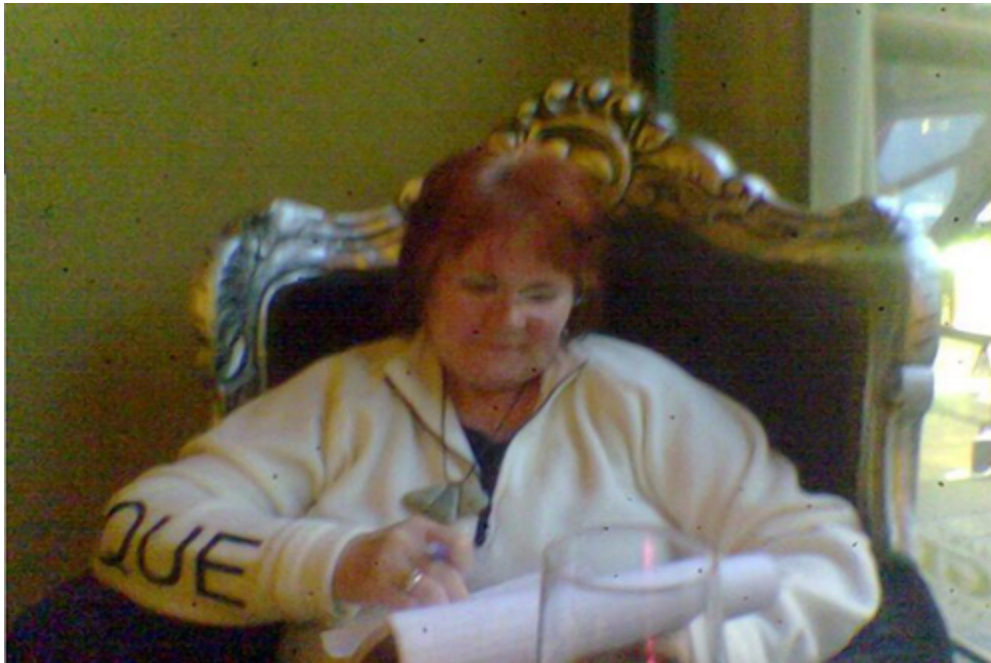
ruokahalulla. Päätimme syödä myös jälkiruoan. Rea halusi talon omenapiirakan jäätelöpallon kera ja minulle tuli lämmin suklaakakku banaanijäätelön kera. Kahvin mukana talo tarjosi pienen suklaakonvehdin, mikä tietenkin oli hienoa.

Paikka oli mukava ja viihtyisä, sisustettu lännen tyyliin. Rea mieltii, mitähän tarjoilija mahtaa pöytään tuoda. Edessämme oli suuri leivinuuni ja kaksi kokkia leipoi pizzoja hikihatussa todella. Pizzat olivat varsin kookkaita ja maukkaan näköisiä. Tänne kannattaisi tulla maistelemaan myös pizzaakin.

Kristallin kimallusta ja tunnelmia

Paikka oli täpösen täynnä, joten päätimme siirtyä Bubin puolelle ja etsiä sopivan paikan kirjoittelemiselle. Löydämme mukavan ikkunapaikan. Vastakkaisella seinällä komeilee rivi tauluja kuuluisuuksista. Muutaman niistä tunnistimme hyvin, kuten Elvis Presley, The Beatles, Jimi Hendrix ja paljon muita.

Amerikkalaisittain sisustettuna pramean koristeellista, isoa ja kullalla koristeltuja tuolinkarmeja tyyliiltään kallista ja ilmeisesti hyvin tasokas paikka. Oli hiljaista, joten se sopi meille hyvin. Alamme työskentelyn kirjojen parissa ja syvennymme kirjoittamisen tunnelmaan. Kello on n. 17.25.

Olimme kirjoittaneet jo jonkin aikaa, kun miestarjoilija saapuu pöydän viereen.

”Jaa, täällä kirjoitellaan, toisillenneko te kirjoitatte?”

”Emme, mutta saammeko istua täällä kirjoittamassa?”

”Toki, kaikessa rauhassa”, hän sanoo ja poistuessaan toivottaa hyvää ystävänpäivää.

Tilasimme meille virkistävät juomat, jotka hän toi hyvin nopeasti.

Kirjoitamme vielä pitkän tovin, jonka jälkeen Rea lukee ensimmäisenä ääneen kirjoittamansa tekstin ja keskustelemme siitä vilkkaasti. Saamme uusia vinkkejä kirjan etenemiseen. Tulee esille myös asioita, joita ei ole aiemmin tullut mieleen. Juonikin saattaa ja taitaakin saada uuden käänteen. Täysin uusi henkilökin ilmestyi kirjaan. Sitten luin oman tekstini ja Realta tuli uusia ajatuksia ja näkökohtia ulkopuolisen näkökulmasta.

Rea oli kirjoittanut kirjan heidän koirastaan Ekusta. Hän luki minulle Ekku-kirjastaan otteita, kuuntelin tarkasti millaisista asioista minulle olisi apua kirjoittamisessani. Siitä saan tukea kokoonpanossa ja asiajärjestyksessä. Tuli myös mietittyä, miten eri tavoin koira tuli uuteen kotiin meillä. Minulla oli vaikeuksia myös siinä, että aluksi ei muistunut mieleen juuri mitään, koska aikaa on kulunut todella monia vuosia, siitä kun meillä oli koria. Tähänkin on tosi hienoa saada muistiapua Realta Ekku-kirjasta.

Aika on kulunut siivillä. Kello on paljon ja riennämme junaan, joka lähtee klo 19.10. Olemme ehtineet juuri ja juuri junaan. ”Hyvät matkustajat tämä on Z-juna Lahteen”. Näin päättyy helmikuun tunnelma-treffit. Tyytyväisinä ja vähän väsyneinäkin matkaamme kotia kohti, kumpikin omiin ajatuksiin vaipuneina. Havahdun, kun Rea sanoo ”Hei sitten, jään tässä pois”. ”Hei vaan, tsattaillaan”, vastaan.

Keskustelua ja tuen antamista kirjoituksen edetessä

Kun kirjoittaminen pääsee hyvin alkuun, on tekstin synnyttäminen helppoa. Silti itse ei aina muista kaikkea, ja apua voi saada kaverilta myös tapahtumien kuvaamisessa. Kaikenlaiset vinkit ovat tervetulleita. Samoin kokeneempi voi auttaa eteenpäin aiheen käsittelyssä. Ulkopuolisen silmin kuunneltu ja luettu teksti on testissä ja aiheen ymmärrettävyys paranee. Sisältöä voi tarkentaa niiltä osin, kun se ei ole ymmärrettävää. Kirjoittaja on itse usein hieman sokea omalle tekstilleen.

Maaliskuu

21.3.2010

Paikka: Lahti, klo 11.10. Ostettiin meno-paluu liput junassa.

Lähtö Suomen Chigacoon.

Ravintola Martina

Junassa matkalla Suomen Chigacoon

Rea on lähtenyt kotoaan leppoisassa +2 asteen kelissä Keravan asemalle. Minä lähdin vastaavasti Haarajoen juna-asemalle kävellen. Junan lähtöaika oli klo 11.10. Tapasimme lipun myyntivaunussa, jossa molemmat ostimme edestakaiset liput. Päätös lähteä Lahteen tehtiin edellisen viikon torstaina vesijuoksussa ollessamme saunan lauteilla. Matka jatkui rattoisasti rupertellen, maisemat vilistivät ohitse ja ihailimme niitä ikkunasta.

Minulla oli matkalukemiseksi mukana materiaalia koiriemme historiaan liittyvistä tapahtumista. Siinä oli

erilaisia tapahtumia ja kuvia Järvenpään Koirakerhon toimintaan liittyen. Olimme mieheni kanssa olleet paljon toiminnassa mukana. Mukana oli myös piirtämiäni tussipiirustuksia. Rean katse kiinnittyi kuvaan, jossa oli selvästi heidän koiransa Ekku. Olemme olleet junassa noin 20 minuuttia, kun lumipyry yllätti. Lunta on vielä hurjasti, vaikka ollaan maaliskuun loppupuolella. Paul, Rean mies kertoi, että Lahti on Suomen Chigaco. Lahden kaupungin maine ei ole kovin hyvä, joten siltä osin emme tiedä vielä mitä edestämme löydämme.

Missähän me ollaan?

Rea yllättyi, olimme jo Lahdessa ja aikaa meni vain puoli tuntia. Sama aika kului kuin vastaavasti olisi lähtenyt Helsinkiin, ehkä vähän enemmän. Helsinkiin mennessä aikaa kuluu 20 minuutissa. Nousemme junasta ulos, kuljimme portaita ja käytäviä pitkin asemarakennukseen. Tutkimme asemarakennusta, katselimme ihania postikortteja kioskin myyntitelineissä ja otimme myös tarjolla olleen opaslehtisen, jossa esiteltiin Lahtea. Lähdemme kulkemaan pitkin Vesijärventietä ylöspäin.

Rea kysyy ohikulkevalta nuorelta mieheltä,

”Missä päin keskusta on?”

”Kolmesataa metriä eteenpäin, jossa on rakennus, sen katolla lukee ”Trio”.

”Siitä ei keskusta enää parane” vastasi mies hymyillen.

Siinä se on. Olimme kävelleet ensin väärään suuntaan. Kuljemme mäkeä alaspäin ja siellähän se Trio näkyy selvästi. Kyseessä on kauppakeskus. Laskeudumme katua vielä jonkin verran alaspäin ja etsimme sopivaa ravintolaa. Löydämme sen kääntyessämme vasemmalle menevälle kadulle. Astumme sisään ravintolaan, jonka nimi on

"Martina". Lähellä oli kyllä muitakin vaihtoehtoja, mutta tämä oli mielestämme sopiva meille.

Nurkassa oven vieressä oli viihtyisän näköinen nurkkaus, riisuimme vaatteet naulakkoon ja istuimme alas, kasseille löytyi myös tilaa viereiseltä tuolilta. Tilaamme ruoan heti ensimmäiseksi. Odotellessamme ateriaa silmäilemme paikkaa, ja toteamme olevamme ainoat asiakkaat siinä vaiheessa. Rea sai annoksensa ensin. Siinä on riisiä, kesäkurpitsaa ja kalaa. Annos on maittavan näköinen, mutta ei mitenkään erikoinen kuitenkaan. Minun annokseni on kanaa ja pastaa, aika aneeminen, mutta onneksi oli salaattipöytä tarjolla.

Omituisia keskusteluja

Syömisen jälkeen hiljennymme kirjoittelemaan kumpikin omaa kirjaamme. Aavistuksen häiritsi naapuripöytään saapuneen miehen kännykkäpuhelu. Asianomainen "herra" antoi kaiuttimen kautta kuunnella omaa ja toverinsa keskustelua. Mielestämme hieman erikoista. Emme kuitenkaan kiinnittäneet erityistä huomiota koko asiaan.

Yht'äkkiä hän seiso i pöytämme päässä ja kysyi "Mitä te nysvääte?"

Lähes säikähtäneinä kumpikin katsoimme hämmästyneinä ylös.

Rea vastasi, "Kirjaa kirjoitetaan, meillä on tällaiset Tunnelmatreffit".

"Kirjaako kirjoitatte?", kysyi hän yhtä hölmistyneenä vuorostaan.

"Niin, meillä on omat aiheet." vastasi Rea.

Tähän mies vastasi, "Ajattelinkin, että hyvin teillä tiimityö sujuu. Hyvä, ettei sentään sama aihe. Ei muuta, hyvää jatkoa teille." Hän poistui.

Työ pysähtyi ja nauroimme tälle hullunkuriselle tilanteelle. Nyt piti tilata myös kahvit ja omenapiirakka talontapaan oli jo tulossa jäätelön kera, kun tilasimme sen aikaisemmin. Kahvit ja jälkiruoat nautittuamme, lähdimme etsimään uutta kirjoituspaikkaa, koska ravintola alkoi täyttyä ruokailijoista. Suuntasimme tavaratalo Trion sisätiloihin. Sieltä löysimme tosi mukavan ja hyvän paikan rauhallisesta kahvion nurkasta, jossa ei kukaan seurannut tekemisiämme. Siellä istuimme reilun puolitoista tuntia. Opponoitiin kummankin kirjoitukset ja hyviä vinkkejä tuli puolin ja toisin. Olemme mukavasti päässeet töissämme eteenpäin.

Junan aikataulusta katsoimme lähtöajan. Totesimme, että olisi noin tunti junan lähtöön. Mistähän ovesta lähdemme ulos? Vaihtoehtoja tuntui olevan useampia. Ulos tultaessa totesimme, että lumiräntää tulee edelleen. Onneksi lähdimme ajoissa, sillä matkallahan voi tulla "mutkia matkaan". Ovi olikin näet ihan toiseen suuntaan, kuin ajattelimme. Jouduimme tekemään melkoisen kierroksen, ennen kuin olimme löytäneet oikean suunnan. Hyvin kumminkin ehdimme rautatieasemalle.

Juna-asemalla totesimme, että junan aikataulu oli muuttunut. Lähtöaika klo. 17.23 olikin muutettu klo. 17.17. Nyt tuli jo kiire. Juna oli lähes täysi ja niin olimme jälleen kohti Haarajokea menossa. Rea jatkaa matkaa ohi Haarajoen ja menee Keravalle. "Toivottavasti seuraavilla Treffeillä olisi jo talvenselkä taittunut", tuumii Rea katsellessaan junan ikkunasta lumista maisemaa. Lahti oli minulle kaupunkina entuudestaan tuttu monista asioista. Rea oli kulkenut vain ohitse, joten se oli uusi kohde. Lahti on pikku kaupunki, ei laajaa keskustaa. Mannerheimin patsas tervehti ja hyvästeli heti juna-aseman edessä. "Heippa vaan Lahti", vilkuttelemme molemmat junan ikkunasta, kun kotia kohti mennään. Kotona ollaan lumen keskellä, sillä lunta on tullut runsaasti.

Huhtikuu

25.4.2010

Rusutjärvi, Klausin ja Lean kesämökillä

Klo 14.00

Kevään merkkejä Rusutjärven mökillä

Päätimme pitää Treffit tällä kertaa hyvin erilaisissa tunnelmissa. Rean mielestä paikka on mitä mainioin Tunnelmatreffeille. Hän on aina pitänyt tästä paikasta. On kuin olisi maalla. Olemme pitkällä keväessä. Aurinkoinen sää ilahduttaa meitä, ja ilmassa on pientä jännitystä. Rea soittaa ja tiedustelee reittiä, kun edellisestä vierailusta on jo kulunut aikaa. Klaus on tuonut minut ja antaa hyvät ajo-ohjeet Realle. Pian hän pyörähtääkin pihalle iloisena, kun onnistui niin hyvin löytämään perille.

Klaus alkaa tehdä lähtöä, kun hänen piti mennä vastaavasti Keravalle. Tuli kuitenkin pieni mutka matkaan, kun hän joutui puunkaatoon naapurin toivomuksesta. Seisoimme siinä Rean kanssa ja ihmettelimme miten se mahtaa onnistua, kun välissä oli sähkölinja. Naapuri antoi kuitenkin kaataa puun omalle tontilleen, joten siinä meni tovi, kun se oli hoidettu. Sillä välin haimme penkin ulos pihalle Rean kantaessa toisesta päästä. Keittelen meille kahvit ja söimme leipomaani mustikkapiirakkaa.

Siirrymme ulos ja aloittelemme tunnelmoinnin. Tarkemmin katsellessa, joissakin puissa ovat silmut kasvaneet suuriksi. Muurahaiset vilistävät keossaan ja sinivuokot availevat silmiään ja kukkivat kauniisti. Lintujen erilaiset lauluäänet säestävät tapaamistamme. Kevään tuoksua on ilmassa ja heräävä luonto ympärillämme antaa voimaa ja virkeyttä. Klaus jättää meidät omiin oloihimme.

Kaikki ympärillämme on kohdallaan saadaksemme tunnelman aikaiseksi. Jopa aurinko paisteli lämpimästi. Luin alkajaisiksi tarinan, joka syntyi eräänä aamuna ja se oli pakko kirjoittaa ylös. Juoni oli selkeänä mielessä. Rea hämmästy, "Mikä tämä juttu oikein on?" Tarina lienee pakina. Siihen ei ehkä koskaan tulekaan jatkoa. Kirjoittelimme hiljaisuuden vallitessa, Rea penkillä ja minä portailla. Kirjoittaminen sujuu, mutta ilma alkaa illan tullen viiletä. Laitoimme takkaan tulen ja se lämmittää mukavasti. Luemme taas toisillemme tekstit ja keskustelemme vilkkaasti.

Mehiläiset nousevat ylös maasta, jossa ne ovat talvehtineet.

Kumpikin on edennyt teksteissään vauhdilla, mutta vähän jo mietimme sitä, että pitäisi ruveta kirjoittamaan tietokoneelle tekstiä, joten kirjoittaminen olisi myös helpompaa juonen osalta. Rea mieltii, onko juoni kohdallaan ja epäröi. Jatko on jotenkin nyt vaikeaa. Mietityttää, miten ja mihin kaikki johtaakaan. Minulla tarinaa syntyi tällä kerralla mukavasti. Nimikin on vielä kirjalle auki. Minä puolestani epäröin, tuleeko tästä liian laaja tai iso kirja. Olenhan vasta alussa, etenenkö liian tarkasti? Rea lohduttaa, että kirjahan voi olla kuinka suuri. Sivujen määrähän ei ole rajattu.

Lea on syventyneenä omiin kirjoituksiinsa.

Niinpä niin, olisi todella hyvä kirjoittaa tekstit varhain, sillä ison tekstimäärän kirjoittaminen tuottaa jo tuskaa. Puhtaaksi kirjoittamista ei kannata jättää toisarvoiseksi asiaksi. Mitä pikemmin kirjoittaa aiheen ylös, on siitä hyötyä myöhemmässä vaiheessa. Aika ajoin olisi hyvä ottaa paperiversiokin. Silloin toinen voi kaikessa rauhassa tutustua tekstiin myös kommentoiden ja merkiten kohdat vedokseen.

Aika kului tosi nopeasti. Toteamme, että pitää alkaa kerätä "kimpsut ja kampsut". Laitan mökin ovet kiinni. Astumme pihalle päät pyörällä, mutta olemme iloisia kirjoittamisen jatkumisesta tällä tavoin. Olemme molemmat siitä samaa mieltä, että näin jatketaan.

Tungen itseni Rean auton etuistuimelle, mutta muistan, että portti pitää sulkea ja hyppään vielä ulos autosta Kevään tuoksu käy nenääni. Vilkaisen vielä pihalle, että kaikki on

kohdallaan. Rea lyö auton vilkun päälle, varmistettuaan minne käännytään. Keravaa kohti ajelemme. Miehet odottelevat tuloamme. On aika sulkea portti.

Toukokuu

21.5.2010

Sipoon saaristo, Långholmen

n. klo 10.00 Sää: aurinkoisen keväinen

Olemme Sipoon saaristossa Långholmenin saarella viettämässä viikonloppua, Rea ja Paul omalla purjeveneellään ja Klaus ja Lea omalla veneellään. Täällä on sauna ja pieni mökki laiturin lisäksi. Aurinkoinen ja ihana sää suosii meitä. Aamupalan jälkeen lähdemme Rean kanssa etsimään treffipaikkaa saaren toiselle puolelle. Korit kainalossa ja kirjoitusvihot ja välineet mukanaamme kiipeämme kallioista polkua pitkin ylös, josta avautuu kaunis näkymä aavalle merelle.

Olemme ulkosaaristossa. Ulappaa on rannattomana silmiemme edessä. Tiedämme, että Viron rannikko on vasta suunnassa. Viron puolelle, Vergin satamaan pääsee täältä veneellä yli purjehtien. Siellä se on, kun katsoo vähän vinosti horisonttiin. "Söderi" eli Söderskärin majakka näkyy hyvin Pirttisaaren suuntaan katsoen oikealle. Söderskär on vanha majakkasaari. Porvoon kasuuni taas hämmöttää kaukana vasemmalla. Rahtilaiva seilaa Kotkaan päin. Purjevene purjehtii täysin purjein samaan suuntaan. Meri kimaltelee tuhansin timanttisin sätein.

Laskeudumme kallion korkeimmalta paikalta alas rantaan. Kallion kielekkeet ja kivien ympäröimä rantaviiva houkuttaa luokseen. Meren henkäily ja lokkien tutut äänet säestävät. Aurinko porottaa lämpimästi ja etsimme varjoisaa kohtaa, koska lämpöä on luvattu 27 astetta kenties kesän lämpimin päivä. Veden lämpötila kuitenkin vasta +7 - +10 astetta. Olen käynyt aamu-uinnilla kaksi kertaa.

Kivien ja kallioiden lomasta löytyy sopiva paikka istua ja tuntea, kun aurinko ja tuuli hyväilevät selkää. Kirjoitus sujuu

tällaisessa maisemassa ja luonto on läsnä voimakkaasti. Tuuli ja hiljaisuus sekä veden liplatus rantakiviin. Ajatukset kulkevat rivinä ja paperille syntyy tekstiä, kuin itsestään vai syntyykö? Katselen vain maisemaa ja mietiskelen.

Vesi liplattaa kalliota ja kiviä vasten. Sen kuunteleminen rauhoittaa ja mieliin soljuu kuin itsestään ajatuksia, joiden virtaa ei aina voi ymmärtää. Mistä ne tulevat ja minne ne menevät. Kuinka nopeasti huomaakaan olevansa syvällä ajatusmaailmansa sokkeloissa. Muistikuvat nousevat mieleen ja niiden houkuttelemana syntyy sanojen ketju.

Puitteet ovat niin upeat, että aluksi intoudumme valokuvaamaan maisemaa ympärillämme. Näimme kaksi muuttolintuparvea kiitävän ylitse meren. Eilen illalla meni valtava, noin parin sadan linnun muuttosaattue hanhia saaren ylitse hämärässä ja kutsuhuudot kuuluivat pitkään tyynessä illassa. Lintujen muutto on parhaillaan menossa. Pihlajan lehdet ovat avautuneet ja nuput ovat alullaan. Tämä on Rean mielestä paras aika vuodesta ja nyt sitä tekstiä pitäisi syntyä. Rea antautuu kuvattavaksi jalat vedessä.